

Sy-li spěwał,
 Pilnje džěłał,
 Strowja će
 Swójbny statok,
 A twój swjatonok
 Zradny je.

Za staw sprócnj
 Napoj mócnj
 Lubosc ma;
 Bóh pak swěrnj
 Přez spar měrnj
 Čerstwosc da.

Njeh ty spěwaš,
 Swěrnje džěłaš
 Wšědne dny;
 Džěń pak swjaty,
 Duši daty,
 Wotpočń ty.

Z njebjes mana
 Njeh čí khmana
 Žiwnosc je,
 Žiwa woda,
 Kiž Bóh poda,
 Wokřew će! F.

Serbiske niedželske lopieno

W Budyschinje

27. měrza 1932

Baugen

Jutry.

1. Kor. 15, 17—20.

„Ja bym žiwnj a wy budžecze tež žiwi“, tak našch j rowa jbudženy Sbóžnik naž džěnka powita. Běchmj hišcze pšched mało dnjemi šwojeho Sbóžnika j boloscze do boloscze, j hanjenja do hanjenja pšchewodželi, dha šo nam džěnka dohneczeć nad šmjerczu a rowom šjewi, kiž je žiwjenje a njesachodnošč nam pšchinješł. Próšdnj row, wokolo kotrehož šo w tutnym Jutrownym čašku šhromadžujemy, nam žiwjenje pšhipowjeda. Čžestny džěń Jesuškownj je tež našch čžestny džěń, jeho dohnecze tež našche dohnecze.

Jutrownj skutk je ja naž šchesczijanow najwažnišchi. „Njeje-li Khrystuš j morwnych štanj, je wašcha wěra podarmo a wy šcže hišcze w šwojich hrěchach.“ Pšches Jesuškowe štanjenje j morwnych pak je našcha wěra Boža móž.

Husto šu šo we wšchelach čžachach napinali, šo bychu to šapřeli, šo je našch Sbóžnik j morwnych štanj. Tež w Korinthiskej wokadže, na kotruž šwj. japoschtol Pawol piža, běchu ludžo, kiž njehachu do tutoho jutrowneho škutka wěricz. Nawopak běšche tež wjele tnych, kotřiz w pohanškim wašchnju přědowachu: „Šejmj a pijmj, pšchetož jutrije šmj mj morwi.“ — Tohodla japoschtolaj wjele na tym leži, šo by dopokasał, šo je našch Knjes woprawdže j morwnych štanj. W špocžatku 15. štawa wón piža, šo bu Jesušk widžany najprjedy wot Pětra, potom wot dwanacze japoschtolow, potom wot wjazny hacž 500 bratrow, potom wot Jakuba, a wšchěch japoschtolow a napošledku wot njeho šameho, hdnž šo jemu pšched Damaskušom šjewi. Šswj. japoschtol Korinthiskich na to potašuje, ššto je wšcho šwojeho Sbóžnika dla čžerpjecz dnrbjal, tak šu jeho čžwilowali, tak husto běšche jeho žiwjenje wohrožene. Ššto pak jemu pšchezo móž, trošcht a nadžiju dawajšche? To běšche ta šwjata wěrnoscž: „Jesušk je žiwnj!“

„Jesušk je žiwnj“ — njepřaji to nam našcha wutroba? Nimamy w šebi něšcht, šštož po žiwym Bošnj žada, šštož njeje špokojom j tym, šštož tutón šwět nam pošliczi? Nješchšich w šebi hlóž šwědomja, njeklinczi w tebi šnjt wutrobneho žedjenja po njebjeskim wóžnym domje, po šwj. Sbóžniku, kiž je našch měr?

„Šběhń, šběhń šo k njebjdu dušcha,
 A pytaj k njebjdu čžěč,
 Tam wotpočžint čži škluscha,
 Šswět njedawa čži měr.
 Hdžěž jehnjo Bože knježi,
 Tam twoja křona leži,
 Tam je ja tebj měr,
 Ach, pytaj k njebjdu čžěč!“

„Njeje-li Khrystuš j morwnych štanj, je wašcha wěra podarmo.“ Je-li, šo šwojeho Sbóžnika nimajšch — j wotkel čžješch trošcht w nušy a tnychnoščiz wšacz, j čžim čžješch šwoju štwutlazu dušchu wošchewicz? Bohu džak, šo wěmj, šo nješku te pošlednje šłowa šwj. evangelija: „A woni šajnglowachu tón kamjenj“ — ach: „Našch Knjes je štanj!“ — A našch tekšt dale přaji: „A wy šcže hišcze w šwojich hrěchach.“

Jesušk je Sbóžnik hrěchnikow. Wón wě, kajke štworjenja mj šmj, wón špomina na to, šo mj proch šmj. Wšchitzy šnajemy mj hrěcha. Dobře husto čžjemy, ale njedokojamy. Šcžehwki hrěcha šacžuwamy. Pšches jeneho čžłowjeka, pšches šadama, štej hrěch a šmjercz na šwět pšchishkej. „Wšchitzy hišcze čžjemy, tak nam šadam wšchěm je šškodžik.“

Ššto nam pomha? Tutón šwět niž. Prawny šekar je ja naž našche šhubjenštw njeje. Pomhacz móže nam jenož našch štanjenj Sbóžnik. Wón je žiwnj a móže dobry škutk w našch šapocžecz a dokojecz. Hrěchaj bychmj wuštajeni byli šjes teho, šo pomoznika a Wumóžnika mamj, hdnj njebudžišche našch Sbóžnik j morwnych štanj. Najšhubjenšchi mjes ludžimi bych-

my byli bjes wješkoleje, [bóžnyhcžinjazeje Jutrowneje powěšće: „Jesuf je žiw“.

A skóncžnje rěka: „Potom řu tež cži řhubjeni, řiř řu we Křřřtuřu wumřeli.“ Žiwjenje njeřy řa nař řaneje wařnořće mělo, bjes trořřta, bjes męra břřřny řebi přřři rowach řwobjř lubřř, nad wřřřem řřřřm řiwjenjom by to jene řłowo napřřane bylo: „Podarmo!“ Podarmo řř řiwř byl, podarmo džękař, podarmo řo nadřřijař.

Řei, bjes Jekuřoweřo řtanjenja je nařřa řřřa węra podarmo — řař řařřnje pař nam řa to wofřřewjaze řłowo řa řłincři: „Nęř pař je Křřřtuř ř morwřř řtanřł a je přęnicřři byl mjes řřmi, řotřř řu wuřřřli.“ Esmęmy nęř wocři powęřowacř ř nařřemu Sbořřniķej, řotřř je řmjercř přřewinřł. A řiwjenju je wón nam pokafař: A řbořřnemu řiwjenju we řřjednocřenřtwje ř Bohom; řpřřtowař nam njeřože wjazy řřřřo džicř, přřřetož my teřo řnajemy, řiř je nař wumohř a nař wucřiřci wot wřřęje nječřřřřřřř. Přřřes Křřřřta węmy, řař mamř řo hřęřa hładacř, řo wo to řaracř, řo njeřřřřř řami řiwi byli, ale Křřřřtuř w nař. A napořřřřřř: „Jekuř je přęnicřři byl mjes řřmi, řotřř řu wuřřřli.“

Esmjercř je nam drje hiřom ř nařřřř młodřř řłł řnata; řnadř řo dopomniřř, řař bęřę tebi wofło wutrobř, hđř řř přęni ras řařřř wđřřł. řako bęř mař hólř, mařa hofłčicřřřa nařřęřo řřřřoda, řřřřřřř bęřřř my džęcři huiřo řebi hřali, cřiřę nahlę wumřę. Młōř řo hiřęę dopomničř, řařę řpřđiwne řačřucę to řa nař bęřę. Najpřřřđř ř nami hřařřařę, řo ř nami wjeřęleřę — nęřř tam w řařřęřř ležęřę, řo wjazy njehibaiřę! Přęni řřřř, řiř đo džęcřazęřo řaja padęř! Přęni ras prařřęnje: „Čęřodla?“ Najpřřřđř džęcřazę prařřęnje: „Čęřodla čřřni muřōjo lubu towarřřřř won njeřřř?“ — Esmř nęřř wřřę đorořřęni, řiř teđř řłnle řřđřřřř pad đocřařařřř — ale prařřęnje je wofłalo: „Čęřodla?“ Čęřodla je řmjercř na řwęcę? A břřřmy bjes pokōja a męra byli, njeřřřli w nařřę wutrobje Jutrowna węnořčř byla: „Jekuř je přęnicřři mjes řřmi, řotřř řu wuřřřli.“ Mjes wřřę nař wobđawazęj čęřmořčřř hřęřa řmjercę a řařđnořčę nam Jutrowne řłłncřřo řřřđřa. Węmy, řo řřęřęřřřřřřř, řiř je řwōjemu Sbořřniķej řwęřř wofłal hacz đo řmjercę, řōnu ř jęřo řařřnořčř řařđę. Nař njeřōže wjazy řřřřřřř wřřřo řřačę rowowe.

Na mořřř Awiřřřřřř hłownęřo męřřa Wiena řřęi tole napřřřmo:

„Přřęřřđo je wřřřo tu na řwęcę,
Eřřřřřřř řřę řřřř řłowa!
Wofłacř njeřōžemy niđę,
Řęka: đale cřařřřř řnowa.
Esmjercř je řa nař řiwjenje,
Wřōta ř njeřřř wumřęęę —
Přřęřřđo je wřřřo tu na řwęcę.“

Řiř đęřřřřř řo řřęřę Jutrowneje nadřřę, węđřa, řo njeje w řwęcłę řtanjenja nařřęřo Sbořřniķa nařřę řiwjenje podarmo a ničřo řřřřřę — řo je wón pola nař a teř nam we nęčřřřřřřř Jutrownym cřařř řař řwř. Mariji přřřřřřř: „Šřřo płakařř řřř“, „Řořo přřařř řřř“ a nař řōhnuje řař nęřđř wucřřřřřřř:

„Męř đudř ř wami!“ řamjęř.

Jutrowny řwjedęę.

Řłōř: Njeđudř řparna moja đuiřa.

Křařřnořčř řłłnza jutrowneřo
Mori řmjercę řřařřřřř młōř.
Řnjęřa, ř rowa řtanjeneřo,
Đawa nam je Bořa młōř.

Włōř je Eřřna přřęřařřřř,
Jęřo přřę wřřřo powęřřřř,
Přřřęřřřřř đo řařřnořčę,
S Włōřřm řnjęři đo węcřřnořčę.

Přřřđřř je row Křřřřřřřř.
Esmjercę młōř je řłamana!
Nařřa đęř je řwęcłř, nowř,
Đuiřa ma nęřř Sbořřniķa!
„Sa nař“ bę we cęęřřęnję,
Nęřř nař přřřř ř přařđořčřř.
W Jekuřu nam wudřęłene
řiwjenje je řařwęcęene.

Řnjęř nař řřřřř: „Męř đudř ř wami!“
Njeřōjčę řo, tu řřř řa! —
Pōjčę, řiř řęę řřđřni, řami,
Nęřř tu je wjęřř řiwjenje.
Nařřa řađořčř, wjeřęle
Węcřęne nařř Řnjęř Jekuř je!
Wřřřřřř Jęřo wumōžęni,
S nim řu węcřęnje řřęnocęęni!

Řnjęřa ř rowa řtanjeneřo
Přřřřřřř wutrobņje,
A nam đo řwęcłę pōřłaneřo
Wřřřřř wot Bořęj řřřřřřřřř! —
Eřřřōž řōř' hōřę njeřōřřřę
Đo wutrobř řwōjęje,
Wuřřřřřř řo řbořa wřřęřō
Węcřęnoř' řřařa njeřęřęřę!

Křařřnořčř řłłnza jutrowneřo
Je to přařę řwęcłę w cřřřę,
Eřwęcři đo najčęřřřřřřřřř
Đořa, tam wřřřo řořřwęcłł!
Wopōř Eřřna Bořęřo, —
Đōn je nařřę řōřařřřřř!
Přřđřř ř řmjercři řařđđęnję
Łud, řřř ř pđa wumōžęnję!

Řnjęřę, Łř řř nařřa řařřnořčř,
Wobđęř nařř přřęř čęřřřř đořř
Łwoja řōřřřa młōř a řařřnořčř
Řam je w řřařřař węřřř řřřř,
Đa nam hřęřř wōđacęę,
Přřęř řřř wōbarnowanje,
Je wopřařđę nařřę řbořę.
A nař cři ni džęcři Bořę. —

Wjeřęlečę řo, džęcři Bořę,
W řwōjřm Řnjęřu Jekuřu!
Njeřwupřařę, węcřęne řbořę
Mamř w nařřřřm Sbořřniķu!
Křřřřřřřřř řařřřřřřř
Je nařř nūřřřřđo đo njeřřa!
W Bořřm Eřřřu wōbřřwęřđęne
Njeřřō, nam je wōtęřřęne!

Đřař, cęęřčř, řřwāłbu tebi đamř,
Jęřu, ř rowa řtanjeneř.
S hñadř węcřęnu řbořřnořčř mamř.
W njeřęřęřař řřř đomřařř!
Łwoje „řa nař“ cęęřřęnję,
S rowa hōřęřřřřřřę
Đa nam węcřęne wōbřřřōžęnję,
S węcřęnej řmjercę wumōžęnję!

Jutry.

Haleluja saspěwajće!
 Khrystuſ horjeſtanuť je,
 Kano dženw, hdyž sakwita,
 Seho row ƙo wotewrja.

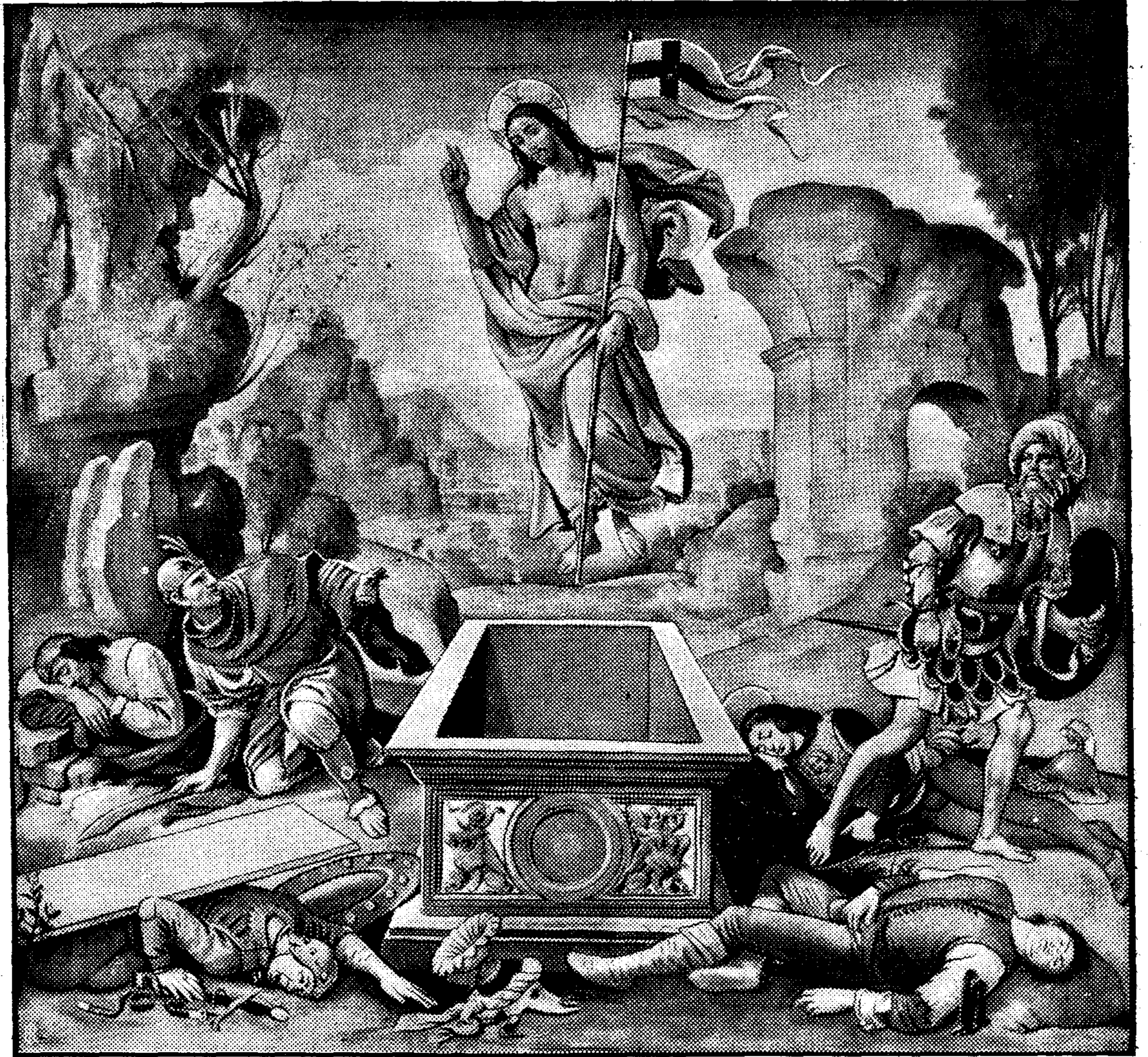
Esi dny je wón w rowje byť,
 Esmjercz a helu pschewinyť,
 Dženka pak wón wjekele
 Dobywať ſ toh' rowa dže.

Ea naſ, h'ai, wón cjeťpješche,
 Ea naſ hcrjeſtanuť je,
 Ea naſ, — teſ ja póhana
 Wón to wſchiko dekonja.

Tuž mſchať tola, pscheczeljo!
 Chzemj ja to staracz ƙo,
 Eo teſ tam b'óže spěwane:
 „Khrystuſ horjeſtanuť je“.

Kož tam něhdy Mariji
 Seluſ ƙwojej maceri,
 Pola rowa kajajche,
 Tak teſ nam dženſ kaſa ſcheje.

„Džicje něťk a powěsje
 Tam do Galilejskeje
 Mojim lubam bratram wſchěm,
 Eo ja horjeſtanuť ƙym“.

Dosynť Czicheho tydženja — nasynť Jutrowny.

W staroſlawnym Božim domje klóſchtra Maulbronn, kotryž bě prjedy ƙndliſchczo katolſkeho Zisterziensarſkeho rjadu, kotryž pak je něťk ewangelſki ſeminar ja duchownych, ſteji rjana, wyſoka poſtawa ſchizowaneho Ebóžnika. Wona ma ƙwoje měſtno tam, hdyž wołtarniſchczo ſ dalſchim rumom Božeho doma mjeſuje. Lěťſtotki hižo tam ſteji. Czryjody pobožnych mnichow ƙu psched nim ƙwoju nutroſcz a ƙwoje modlenje měli. Kóždu njedzeli a kóždy ƙwjaty džen ſhladuje ewangelſka woſada ſ wutrobnej nutroſczu ſ tutomu wobraſej.

Alle tutón je zylé lěto pokſchowany do poť czmy, kotraž psches Boži dom ƙmērta. Jenoz juntróc wob lěto, na jenicz-ſtim lěcznym dnju, ƙahaja ƙlónczne pruhi tak ſ wołnami do Božeho doma, ſo wobſwětla „hłowu krawnje ſbitu“ ſe ƙwojim njebeſkim ƙwětłom. Tuž žadn dživ, ſo kóžde lěto ſnowa zyla woſada ſ nutrym žedženjom czaka na tutón woſebity a woſebny wołomiť. A hdyž ƙo potom ſchizowany Ebóžnik jej ſjewi w pruhach Božeho ƙlónczka, ſhladuja wócžka poľne blyſchcža, poľne ƙylſow ſ njemu, a duſche ƙo modla, a wutrobny ƙo wotewrjeja Kſchizowanemu.

Tajki woſebity a woſebny džen, tajkiž jón Maubronniſka woſada tam we Württembergſkej ma, ma zylé ſcheſczjjanſtwo. Czichi pjatt to je. Czichi pjatt je, hacž runje džen czmy a placza, tola tón džen, na kotrymž ƙwětlo Božeje wěcznoſcže, na kotrymž Bóh ƙam, kiž ƙame ƙwětlo, w kotrymž žana czma, nanajjažniſcho a nanajkražniſcho ƙo jewi w Kſchizowanym. Sčtóz tohodla tutón džen ſkomdži, ſčtóz tutón džen ƙwojej woczki njepoſběhuje ſe Kſchizowanemu a ſe ƙwojej duſchu ƙo njepodnuri do tutoho wulkeho bójſkeho ſjewjenja a

ƙwoju wutrobu njewotewri ja teho, kiž tam na ſchizju, — ja toho woſtanje teſ ſkónczne lěto czmowe a czěmne. Kať czmowy a czěmny ja tajkeho potom naſch hižo tak czěmny a nutry czaj! A ja tajkeho ƙu teſ najbóle ƙlónczne Jutry bjes wěrneho jutrneho blyſchcža!

Tuž, ſčtóz chze ƙwjeczicž žohnowanje, ſbožowne Jutry, tón dnrbi ƙwjeczicž Czichi Pjatt w poľorjenju a pohnurjenju psched ſchizowanym Khrystuſom. Eſyli to ſkomdžiť, wrócž ƙo hiſchcže Jutrownicžku a dži pod ſchiz, prjedy hacž ƙwojej woczki poſběhnješch, ſhladowacz ja jutrym ƙlónczom, kotrež jeniczzy roſſwětli czmu a czěmnotu naſcheho czaka a poľaze pucz, kotryž maſch hič. Bjes tajkeho pohladnjenja, podnurjenje do martry Božeje njewohladaſch Jutrownicžku ničžo dale ſhiba Bože ƙlónczko, kiž czi wſchědnje ƙwěczi, kiž drje czi wobſwětli pucz psches wjeſ a hona, nihdy pak czi njemóže wobſwětlicž pucz psches czaj a žiwjenje. A tola, tola triebamy runje tu ƙwětlo a ſažo ƙwětlo!

Tuto tu je! Jutrne ƙlónczko Božeje tražnoſcz, Jeſuſ Khrystuſ to je! Tuto wohlada pak jeno a w tutoho ƙwětlo dže pak ƙwój pucz žiwjenja jeno tón, kotryž Czichi Pjatt ſe wócžtomaj czěla, wutrobny, duſche pohlada na „hłowu krawnje ſbitu“, haj ƙebi Kſchizowaneho ſ ſchizja wſa do wutrobny, do žiwjenja!

Eſy něťko ty tón, kiž ſamóže wěrne, ſbožne Jutry ƙwojeczicž?

Caſonamaſany paradis.

(Poľracžowanje.)

Jako popoľdnju Ondriſchko do ſchule džěſche, wſa ƙebi měſto wobjeda poľednju ƙuchu ſtórku. Žluſcha ƙedžěſche pola džěda, kotryž ſpaſche. Wón ſpaſche ſ ſhwilemi hižo wot ranja

a džeczo žebi staroscziwje myšlesche, šhto to budze, hdnž wón wotuczi a njejměje žaneho wobjeda. Rano bě Ondrišsko hišcže nawarit bėrnjazeje poliwti; woni bėchu šo wšchitzy najėdli, ale ša wobjed njemějesche nicžo waricž. Ani muki ani tuka njebė wjazy w kamorcžku. Źlusčka bė žłhščata, kat bė šo džėd rano modlit, šo by jemu Knjes Jesuž něloho pōšlat, kiž by šo ša nich štarat. Ani kušta njedwėlowašche wona na tym, šo wón hišcže něloho pōjczele, haj šo šo postara, ale tež žama by wona něšto rady ša džėdka cziniła. Wón džė špasche. Prjedy hacž wón wotuczi, pōndže jemu najščcipacž czorne maleny. Žara rad jėdžišche wona žama czorne maleny; tuž žebi myšlesche, šo budu tež džėdej žłodžecž.

Scžicha wša š polczki hlinjany karpucžt a wutradny šo se įstwiy do dwora. Wona bė wježeka, šo ju Sahraj njepntny; tuton dyrbešche tola dom štražowacž. A tak dōndže wona po pol hodžiny po lėžnym pucžu na hušcže šaroscženu žwėtlinu. Wona namata czorne maleny; bė jich tam došč a nadošč. Ale wone wižachu wyžofo, a wona mōžesche jich jenož mačo dožahnycž. Tuž tkōczesche šo hłubje a hłubje nuts. Czeńje rosdrapachu jeje malej rucžzy a nōžzy, tola karancžt bu škoro polny. Nadobo šo dohlada, šo dawno hižo wjazy njeje na šnatym pucžu. Wokolo njeje jenož lėž a šažo lėž! Wyžofo tra-wa, paprosch, w kotrymž šo mačo postawicžta škoro šhubjowašche. A nihdže ani ptacžka ani mjetcžki ani człowjeka! „Kaf pšchindu ja to šažo domoj?“ pomyšli žebi džeczo a bėžesche hišcže někotre krocžele dale, a na wuštrožanym woblicžu šo rosžwėtli. Na druhim kōnzu žwėtliny šbėhachu šo škaliska a hōrka, na kotrejž kėczina a male šhtomy roščechu. Wšes nje kufajšche žłomjana ščėha stareje kėžki. Džeczo tam bėžesche a štejesche khwiltu pōdžišcho žyle wujachlene pšched niškimi du-rjemi kėže. Tam ležesche na brjošy wulki trundlaty pož. Sa-mōrcža žałožnje, jako by šo chžyl na džeczo walicž.

„Pšncžko, njebudž įty!“ rjekny džeczo k njemu š miłym hłōžom. „Njeschczowfaj pak na mnje! Ša pšchindu džė k wam jenož šo woprašecž, hdnže je pucž do wšny.“

Pož kaž by jej įrosužil, šacžini woczinjenu klamu a kro-czesche pomalku ša malej prošecžku.

(Potracžowanje.)

Zyrkej a stat.

Pšcēcziwo jutram mėri šo tež lėžka wožebite postupowa-nje bjesbōžnych w Ruskej a tuž žyle wėšcže tež w druhich krajach, tež pola naž. Palmarum je žwojimi wužwjeczenje-mi bė wėšty pšchihot na to. A lėpšcheho njemōžejja bjesbōžni tola tež ša žwoje šamėry czinicž, hacž mlōdžinu k žebi šczah-nyč a nušowacž a nam wšchėm, mlōdym a štarym, wšacž Jutry, Jutry a š nimi wšchitko to, šhtoz je šažošt a šawdawš najšcheho czažneho a wėczneho žiwjenja a tuž tež najšcheho šemšcheho wėrneho šboža kaže najšchėje njebjesčesje wėczneje šbōžnosčesje. A pšchi tym šu jim chžyjo abo nochžyjo pomozni kšchescžijenjo žami, wucženi a njewucženi, se žwojim rėczė-njom, wucženjom, šadzerženjom. Šo njebhčmy šo tola ani ššebacž ani wurubicž dali, ale šo škrucžili we žwojej wėrje do Jesuža Khrņstuzha, najšcheho štanjeneho Šbōžnita. Bėda nam w pšchichodže, hdnž tole škomdžimy, a bėda nam we wėcz-nosčzi, hdnž tole šanjchamy!

Wschelate š bliska a daloka.

Jutrownicžta. Tuton džėn je wušanmy džėn. Wschela-fore pocžinki a wašchnja jōn wošanmjenjeja. Njech šu wone kšchescžijanšcheho abo pōhanšcheho pōhoda, tuton džėn doštawa

tola wožebiteho wušanma š nimi. Hdnž tu tež rėka: hladajcže a wolcže! rėka pak tu šažo tež: Šhtoz pėkne a dobre, šhtoz praštare a namrėte, to šahowajcže! Czaž „rosžwėtleneho“ 20. lėštotta je hižo mnoho jutrownych wašchnjom šnicžik, njech tež mamy šažo prajicž, šo 20. lėštottit šo prózujje, štare wašchnje šahowacž a hajicž. Našcha Źužiza je była něhdy bohata a je mėla mnoho tajkich czinkow a pocžinkow, jutrnnych a druhich. Wjele šo šhubiko. Šhtoda! Tuž džeržmy a haj-my, šhtoz mamy. Wožebity wušanma ša Źužizu wšchaf štef pšchego hišcže: kšchizerjo a ješta-kulenje. Tež dženkša budze jich mnoho ludži tuteju dla dužy po pucžu. Kelto š nich pak šapšchimnje po prawom, šhto jėchanje kšchizerjow na žebi ma. Kelto š nich je jenož pšchihładowat a wczipny a nima ani myšlicžki ani įrosušenja ša to, šhto kšchizerjo šu a chzeja. A hišcže mjenje czinja woni š kšchizerjemi šobu modlenje a dobroprošchenje k Bohu ša hōna a domišnu, ša wužnyw a žnė. A tola trjebamy my š našchim žylym ludom runje nėtkle kaž šchit tu žohnowanje Boha štworicžela ša našche hōna, ša našch žyly kraj. Tuž štawajmy se wšchėje bjesmyšłnosčesje a budžmy žiwi polneje Božesje myšle, kotraž je wšchudže a we wšchitkim!

Eserbške kėmsche — wožadna šhromadžina w Drježdza-nach. Njedžela Źātare bėšche ša evangeliškich Eserbow w Drježdžanach šažo džėn dušchowneho natwarjenja. Kšchizna žyrkej bė po šwucženym wašchnju napjelnjena š dobrymi kšchescžija-nami, kotrymž wėra a rėcz macžerna wjazy hōdna je hacž wšchitko druge. — Wjelewaženy knjes wjšchšchi šarač Sarjeńk přėdowaišche nutrnje a wutrobnje. „Tōn Knjes je mōj paštyr“ bė kruty šažošt přėdowanja. Wopnt pšchi pšchisamkņenym Božim blidom bė dobry a žwėdczi šnowa wo dobrym kšchescžianškim šmyšljenju Eserbow. Młodžiny bė bohuzel jara mačo. — Šo kėmschach šėndžechu šo wšchitzy lubi kėmscherjo w „Janškim dworje“ k pšchisamkņenej šhromadžinje, kiž štaj-nje žerbške towarštwu „Cžornobōh“ šarjaduje. Tutomu ta-warštwu ma šo tež džakowacž, šo žerbške kėmsche w Drježdžanach šo šdžerža. Pšchi rosmōkwje bu tež na narodninu k. wjšchšcheho šararja Sarjeńka špomnjene, kiž šo wulzy na tym pocžescžowanjom šwježeli. Knjes cžestny pšchedžynda Pėtšchka mėjesche dopomnjėnišku narėcz ša najšcheho njeboh krala Źugusta III. K cžejczi krala, špominajo na jeho pšchi-šhilenje k žerbškemu ludej, wšchitzy šhromadženi štanjchu. Knjes wjšchšchi šarač Sarjeńk ryžowaišche hišcže w krōtkich žłowach pocžescžowanje najšcheho njeboh šararja Šmišcha pšches krala a kralowštu žwōjbu. Potom pšchida šastupječ ev. žerbškesje młodžiny maču narėcz, w kotrejž pšchispomni, šo chze šo mlōdy žerbški lud do „Evangelišcheho Dorōsta“ šjednocžicž, kiž dyrbi pomhacž pšched njewėru a šektarštwom šchitacž, ša-pōložejo šo na dobrym evangeliškim šmyšljenju. Šhromadžina škōnczi jara harmonižny se špėwom najšcheho šararja Šejlerja: „Ša widžu-li ptacžata cžahnycž“, po kotrymž šo našch wob-lubowanym wjšchšchi šarač Sarjeńk šo wutrobnje wot wšchit-tich rosžohnowaišche. — Nėtk wježela šo wšchitzy šažo na pšchi-chodne žerbške kėmsche.

Š. Hajdan.

Wištowanje:

Š. Š. Š. w Drj.: Šamōkwče, šo je šmylenjom tydženja njebė wošewjene. A hišcže ras wutrobnny džak. redaktor. R. w B. ša Quasimodo. — B. w B. ša Miš. Dom.

Šamōkwity redaktor šarač Wyrzacž to Źobacžizach. — Cžišcž a naklad Šamolercž knižicžišchecžetnje a knižatnje, šap. dr. š wotm rut. to Budyšchinje. Wulhadža kōžbu šobotu a pšaczi šchtwōrcžemje 108 pñnježtoto.